

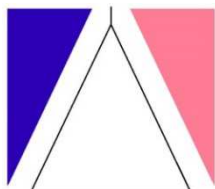
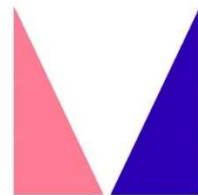

Svatební světlo.

1. Ikona o kráse ženicha a nevěsty vyjadřuje, že oba nacházejí plnost své realizace pouze v Duchu Božím.

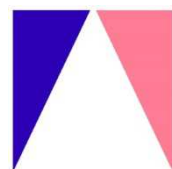
Svíci tvoří čtyři oddělené části, které ve chvíli, kdy jsou správně uspořádány, vyjadřují nádherný obraz a krásu svátosti manželství.

7. Bez Ducha svatého muž a žena pomalu spějí ke dvěma paralelním životům. Sdílí se již jen trochu. Nitka vztahu je velmi slabá, v základu hledí každý jen sám na sebe. Obraz Boží Trojice, nekonečné lásky, je v nich ještě přítomen, ale je pocíťován více jako prázdné místo, jako požadavek větší lásky, který však sami nejsou schopni naplnit. Je to stesk po něčem velkém, který ale manželé neumějí nazvat pravým jménem.

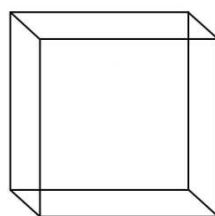
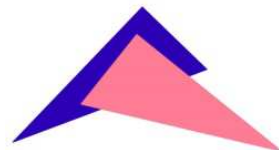
2. Modrá a růžová svíce znázorňují muže a ženu, krásu mužství a ženství, jejich vzájemný vztah lásky.

Bílá svíce představuje dar Ducha svatého, který snoubenci obdrží slavením manželství a který jim zůstává po celý jejich život.

8. Bez Ducha svatého se vztah muže a ženy stává nestabilním, je v trvalém nebezpečí pádu. Nejistota může vést ke stálému konfliktu, stačí malá hádka nebo nepochopení, aby se ztratila rovnováha.

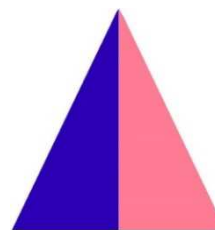
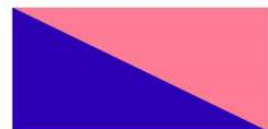
I zde přítomnost Boží zůstává jako potřeba něčeho většího. Prázdnost, které volá po plnosti.

3. Svíce společně se skleněnou formou znázorňují svátost manželství.

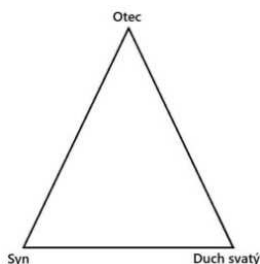
Svátost manželství je v církvi a ve světě povolána k tomu, aby byla Svatbou pro osvětlení těch, které manželé potkávají.

9. Může to skončit také tak, že se jeden zcela položí na druhého, on na ni nebo ona na něho, vyloučí Boha a uzavrou se před každým Jeho pozváním k lásce. Žijí jen pro sebe, pro své ideály a cíle, uzavrou se před druhými a odstraní se jakékoliv hledání, skrývá se zde prázdnost.

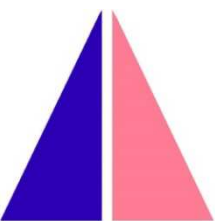
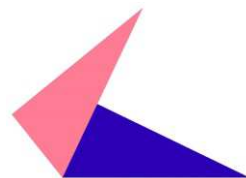

4. Modrá a růžová svíce společně tvoří trojúhelník, obraz Boha – Trojice: tři osoby, jeden Bůh.

Vztah lásky mezi mužem a ženou je stále obrazem Božím, i když si toho někdy manželé nejsou vědomi.

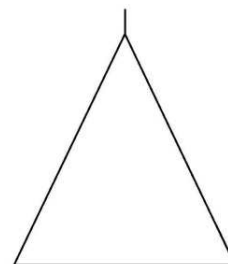

10. Vztah manželů, kteří se nevidí ve vzájemné kráse a v cíli, může vést k bolestným situacím nadvlád. Je to nebezpečný vztah, který může vyústit v agresivitu nebo násilí. Zde je obraz Boží deformován, není jednoduše rozpoznatelný.

5. Modrá a růžová svíce jsou k sobě pouze přiloženy, ale nejsou sjednoceny. Jeden druhému „dává smysl života“, žijí jeden pro druhého. Jedná se jen o přiblížení barev, ale není zakoušena krása bytí jedním tělem, v těle a v duchu. Jednota se svěřuje silám jednotlivců, jejich schopnostem a jejich dobré vůli. Avšak zůstávají oddělitelní, tudíž křehcí.

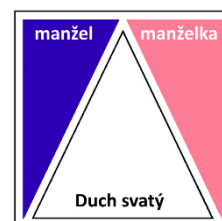
11. Podívejme se na třetí část svíce. Má tvar trojúhelníku a odkazuje nás na Trojici ve svém bytí odlišnosti a jednoty; je bílá, kombinuje tedy v sobě všechny barvy. Má v sobě knot; může být zažehnut a svítit.

6. Bez Ducha svatého oba sdílejí zájmy, ale toto sdílení se časem zmenšuje a každý se začíná čím dál více vztahovat sám k sobě. Obraz Trojice je v nich ještě viditelný, ale již ne tak jasně jako předtím. Rozdíly se zvětšují a vzájemná úcta se zmenšuje.

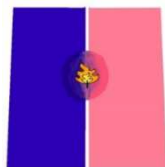

12. Ode dne svatby je Duch svatý dán manželům jako světlo pro ně a pro druhé – Duch svatý, Duch Otce a Syna, je jim dán, aby zjevovali význam bytí mužem a ženou. Tak mohou realizovat svou jednotu, aniž by byla umenšována rozdílnost. Ženich a nevěsta mohou spolu silou Ducha svatého zpřítomňovat ještě větší lásku: tu, kterou Ježíš miluje lidstvo a církev. Nyní může slabost manželů nalézt novou rovnováhu a stabilitu skrze sílu Ducha svatého.

13. Mnozí manželé tento dar, který obdrželi, neznají – zůstává pohřben, nehledán, zapomenut. Ale tento dar, bílá svíce, nebyl darován proto, aby zůstal skryt. Má stále planout. Pro manžele je nezbytné každý den žádat Ducha svatého, aby sestoupil a vstoupil do všech okolností jejich života, do všech jejich činností, do nejskrytějších záležitostí a také do těžkostí.

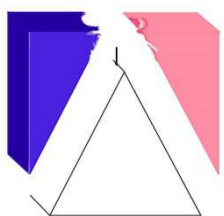
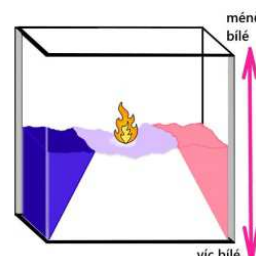

18. Na začátku manželství, jakmile je zažehnutá svíce, modrá a růžová barva převažují a bílá je mezi nimi vidět jen málo. Jak jde čas a svíce se rozpouští, modrá a růžová se smíchávají a zjevují stále více provoněnou přítomnost Ducha svatého. Ženich a nevěsta se stávají schopnými dívat se na sebe ve světle Ducha. Rozhojňuje se vzájemný Duch Lásky.

14. Může se stát, že plamen v manželském životě zhasne. Je to čas konfliktů, těžkostí v přijetí, nutnosti pochopení a odpuštění. Je to těžký moment. Ti dva se mohou oddělit jeden od druhého i od daru Ducha svatého. Každé oddělení, také to nejmenší, se stává velmi bolestným. Začali dobře, svíce byly vloženy do formy milosti svátostného manželství, jejich cesta manželství a víry byla silně sdílena. Nyní jsou ale rány velmi hluboké.

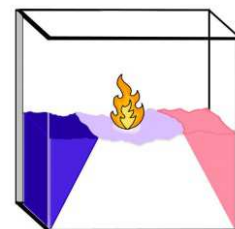
19. Skrze dar Ducha svatého jsou nyní ženich a nevěsta schopni dívat se na sebe odlišným pohledem. Pohled se stává více hlubokým a celostním. Postupem času se vzájemný pohled stává důkřídáním a chválou za krásu druhého, za mužství a ženství, za vztah manželů.

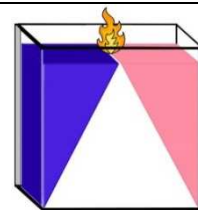
15. Tři části svíce byly sjednoceny, již ale spojeny nejsou. Modrá a růžová svíce se rozlomily. Manželé jsou odloučeni od krásy, kterou dříve zakoušeli. Jsou však znovu voláni, je nutné znovu začít. Ale odpustit a uzdravit zranění není jednoduché. Je to dar Ducha svatého, který je žádán v síle slavené svátosti.

Jen Duch svatý je schopen uzdravit rány, svíce „vrátit zpět“, spravit je a znovu začít.

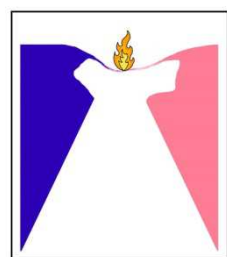
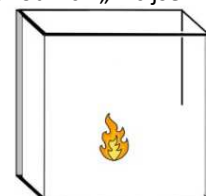
20. Tím, jak svíce hoří, jsou všechny tři části stále více sjednocovány. Modrá a růžová se umenšují a bílá se zvětšuje, její vůně se zintenzivňuje a také zbývající části svíce, mužství a ženství, je přijato a povýšeno. Je to svatba žitá v plnosti. Manželé se sjednocují s Pánem, aby svědčili o kráse lásky, která s přibývajícím roky roste.

16. Ze tří svící voní jen ta bílá. Ale kdybychom ze skleněné nádoby vyňali modrou a růžovou, zjistili bychom, že stopy vůně jsou také na nich. Je to vůně Ducha svatého, která zůstává v něm a v ní, i když z různých rodinných a pracovních důvodů nejsou spolu. Vůně spojení vyprchává, není stálá, potřebuje návrat k prameni, ke svátosti, k Bohu.

21. Na začátku manželství převažovala modrá a růžová část, charakteristiky každého z obou manželů byly dominantní. Na konci života oba mohou říci: „Nic jsem si nenechal pro sebe.“ Dali si všechno, „ztratili všechno pro druhého“, nyní jsou připraveni pro setkání s Ženichem. V NĚM mohou jeden druhého milovat stejnou láskou Boží.

17. S postupujícím časem svíce roztávají, Duch svatý se zjevuje stále více, umožňuje manželům, aby vyjadřovali vzájemnou plnou jednotu a zároveň plnou odlišnost. Oheň tyto svíce tává a světlo Krista tává a míchá barvy, sjednocuje různé části a činí je jedním.

22. Doporučujeme zhlédnout desetiminutové video s podrobným výkladem:
<https://www.youtube.com/watch?v=sj4cUSkWdRw>.

Zdroj:
Renzo Bonetti: *Luce delle nozze*, www.misterogrande.org,
Fondazione Famiglia Dono Grande.